

Nieuwsbrief no. 38.

Elektriciteit in De Rips.

Pag. 1

Anton Koenen eerste
werkzame jaren.

Pag. 2 – 3

Elektriciën met winkel
in De Rips.

Pag. 4 - 6

Anton bij de vrijwillige
brandweer.

Pag. 7 - 9

Andere verenigings-
activiteiten.

Pag. 9 – 12

Tot slot.

Pag. 12

D'N BLIKKEN EMMER

HEEMKUNDEKRING DE RIPS

Uit de serie: **Verdwenen bedrijven, het Electrobedrijf.**

In deze serie wordt de geschiedenis beschreven van bedrijven die in De Rips gevestigd zijn geweest. Eenmansbedrijven of ook grotere bedrijven. Ook komen Ripsenaren aan bod die een bijzonder vak uitgeoefend hebben. Velen hebben een bijzondere stempel gedrukt op de sociale leefomgeving van ons dorp.

Elektriciteit in De Rips.

Het eerste elektrisch licht kwam in De Rips toen Hotel-Café en bakkerij Van de Ven zelf elektriciteit begon te maken. Net als de families Hertsig en Fransen hadden zij vanaf 1937 elektrisch licht door middel van een kleine motor en een accu.

Het duurde echter tot 17 november 1939 voordat De Rips werd aangesloten op het lichtnet. Tegelijkertijd werden ook 3 straatlantaarns ontstoken, namelijk bij de kruidenierswinkel Fransen, de kerk en Café Van de Ven. In de jaren 50 werden vele elektriciteitswerkzaamheden in het dorp, hoofdzakelijk door het bedrijf Verberkt uit Bakel verricht. Enkele Ripse jongens werkten ook in deze branche zoals Frans Vogelzangs bij Verberkt en Theo van de Weijer bij Van den Heuvel eveneens in Bakel.

Electrobedrijf en winkel Anton en Doortje Koenen-Vos.

Met Anton Koenen krijgt De Rips een eigen Electrobedrijf. Ruim 30 jaar heeft De Rips en wijde omgeving van zijn diensten gebruik gemaakt. Naast zijn werkzaamheden als elektromonteur heeft hij veel voor De Ripse samenleving betekend. Hij was jarenlang actief in verschillende verenigingen. Vanwege zijn kennis en tomeloze energie is hij voor de gemeenschap van De Rips van onschatbare waarde geweest.

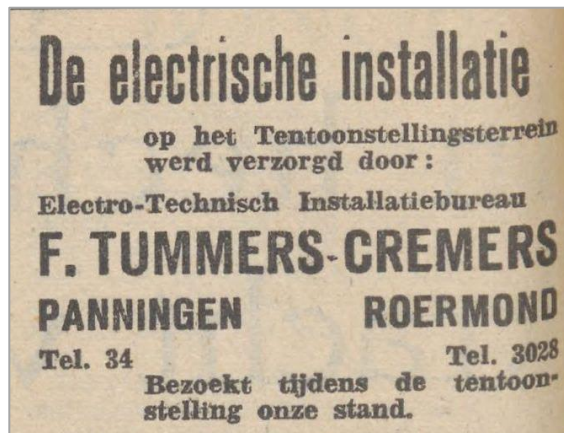
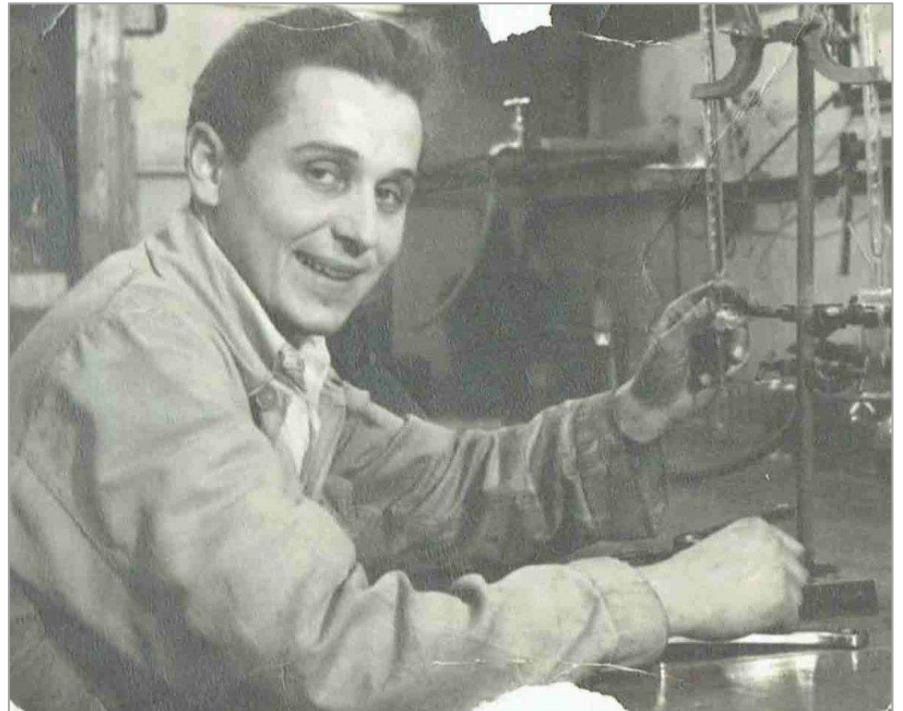

▲ *Visitekaartje van Anton Koenen.*

Anton Koenen werd in 1928 te Linne bij Roermond geboren. In 1955 trouwde Anton met Doortje Vos, geboren 1936 in Wageningen. Het echtpaar ging in Venlo wonen en hier werden hun eerste kinderen, Marie-José en Jo, geboren. In De Rips kwamen Doreen, Karlo en Henriette nog ter wereld.

Na zijn elektricienopleiding, begon hij zijn loopbaan bij het grote elektrotechnisch bedrijf F. Tummers-Cremers, met meerdere standplaatsen in Limburg. Hier werkten ongeveer 250 werknemers. Het werkgebied van de firma bestreek een groot gebied in Limburg en reikte in noordelijke richting wel tot Uden en Nijmegen. Anton werkte op de standplaats Venlo.

► *Anton als jonge leerling.*

◀ *Advertentie firma Tummers-Cremers in Limburgs Dagblad 24 augustus 1954.*

De firma Tummers had ook een standplaats in Venray, waar midden jaren 50 werd gewerkt aan het hoofdgebouw van de psychiatrische inrichting Sint Servatius. De uitvoering stond onder leiding van L. Vollenberg.

Het bedrijf Tummers kreeg in die tijd ook opdracht om op vliegbasis De Peel te gaan werken. Dit militaire vliegveld was rond 1954 aangelegd en lag gedeeltelijk op het grondgebied van de gemeente Venray in Limburg, het andere deel lag in Noord-Brabant op gemeentegrond van Bakel en Milheeze.

Hier werden meerdere nieuwe gebouwen gebouwd waar veel met elektriciteit moest worden gewerkt. De heer Vollenberg kreeg de opdracht om op de vliegbasis werkzaamheden te gaan verrichten. In juli 1956 kreeg hij een zeer zwaar motorongeval en belandde in het ziekenhuis. Vervolgens kreeg Anton Koenen de opdracht om naar Venray af te reizen om bovengenoemde werkzaamheden bij Sint Servatius en het vliegveld te gaan verrichten.

► *Het bord bij de ingang van vliegbasis de Peel.*

Anton had zelf nog geen auto, dus ging hij eerst met de trein vanaf Venlo naar station Oostrum/Venray. Hier stond een fiets klaar om daarmee naar het vliegveld in de Vredepeel te fietsen. De afstand was ca 12 km over grotendeels onverharde fietspaden. Het was ongeveer 45 minuten fietsen. Een half jaar lang reisde Anton elke dag met de trein en fiets naar zijn werk, totdat er een auto ter beschikking kwam.

Tijdens de werkzaamheden werd Anton al vrij snel door luitenant Tempelman van de Dienst Gebouwen Werken en Terreinen (D.G.W.enT.) gepolst of hij geen zin had om als elektricien op Vliegveld De Peel te werken. Dit zou een vaste dienstbetrekking zijn bij de overheid. (In die tijd wilde Anton zelf liever naar Nieuw-Zeeland emigreren. Maar zijn vrouw Doortje wilde hier niets van weten en gaf hem zelfs te kennen dat hij dan alleen kon gaan.

Nadat de klus in de Vredepeel was geklaard, liet de gedachte van een vaste dienstbetrekking Anton niet meer los en toog ermee naar zijn vader Wim, die belastinginspecteur was. De voor- en nadelen werden gewikt en gewogen waarbij een vaste baan bij de overheid en de opbouw van een pensioen de doorslag gaven. Alhoewel Anton zelf eigenlijk niet wilde, wist zijn vader hem te overreden. Anton besloot te solliciteren en moest zich in Breda melden, waar de dienst B.A.B.O.V. (Bureau Aanleg Beheer Onderhoud Vliegvelden) als onderdeel van het Ministerie van Defensie de Dienst was gevestigd. Na het gesprek werd Anton in september 1957 op de Vliegveld De Peel als elektricien aangenomen.

Vanuit de Dienst B.A.B.O.V. kreeg hij een houten dienstwoning in De Rips aangeboden, aan de Burg. vd Wildenberglaan 42. Na overleg thuis, werd besloten dat Anton en Doortje op 3 februari 1958 met hun twee kinderen naar deze woning in De Rips zouden verhuizen. Aan de andere kant van het dubbele woonblok, woonde de heer Blondeel met zijn gezin. Blondeel had een dienstbetrekking bij dezelfde dienst op het vliegveld.

► *De dubbele houten dienstwoning aan de Burg. van de Wildenberglaan 42-44. Met Doortje voor het huis.*

Het weinige werk en de bureaucratie er omheen stonden Anton, als gedreven werknemer, steeds meer tegen. Aan de nieuwe gebouwen viel weinig te repareren en Anton kwam zijn dagen door met zich vervelen en 'rondhangen' op de basis. Veel praten met collega's en de schaapherders die hier eveneens gelegerd waren met hun schapen. Anton begon in de lege uren van zijn dienst voor zichzelf een schriftelijk cursus als elektricien-opzichter via P.B.N.A. Totdat het hem verboden werd te studeren onder werktijd. Anton begon na te denken over zijn verdere toekomst. Wellicht waren er wel mogelijkheden in het dorp De Rips.

Anton werkzaam als elektricien met winkel in De Rips.

In het dorp De Rips was nog geen elektricien en hier lagen dan ook beslist mogelijkheden om het vak uit te oefenen. Want het gebeurde nu al dat hij na afloop van de wekelijkse kerkgang door verschillende Ripse boeren werd aangesproken met de vraag of hij bij hen een extra lamp op de stal kon aanleggen enz. enz. Na zijn gewone werk op de basis ging hij dan ook steeds meer bijklussen bij verscheidene Ripse bewoners.

Bij zijn eerste karwei werd hij al meteen op de proef gesteld. Er werd belangstellend gekeken of hij er wel verstand van had. Op het moment dat de schakelaar door Anton werd omgezet ging het licht helaas niet aan en er werd meteen gemompeld hij er niks van kon. Anton draaide de lamp uit de fitting en duwde het lipje iets omhoog. Hij draaide de lamp er weer in, er was contact en de lamp ging direct aan. Warempel, hij kan het wel en al snel volgden nieuwe opdrachten.

Een van die karweitjes was bij de houten woning van Gerrit van de Laar aan de Klotterpeellaan, waar snel de elektriciteit moest worden aangesloten. De dienstdoende instantie, de P.N.E.M., controleerde of alles goed was uitgevoerd. Toen begonnen er wat problemen voor Anton, want men kwam erachter dat hij niet geheel over de juiste papieren beschikte om als elektricien zelf op het lichtnet aan te mogen sluiten. Hiervoor moest hij dan ook op het matje komen bij de P.N.E.M. Hem werd te verstaan gegeven dat de installatie wel klopte, maar dat hij hiervoor extra erkenningen moest behalen. Wel kreeg hij al vast een voorlopige vergunning om in de gehele gemeente Bakel en Milheeze als zelfstandig elektricien installaties aan te leggen. Via diverse cursussen verkreeg Anton alle benodigde erkenningen en vergunningen. Inmiddels had hij zijn vaste dienstbetrekking opgezegd bij het Ministerie van Defensie. Per september 1959 begon hij voor zichzelf als elektricien installateur.

Anton zette zijn werkzaamheden voort en de zaken gingen voorspoedig. Hij bouwde al snel schuin achter de dienstwoning een houten bijgebouw dat werd ingericht als werkplaats. Anton en Doortje kwamen erachter dat in De Rips ook behoefte was aan een winkel waar elektrische apparaten gekocht konden worden. Anton kreeg, in Loosbroek, een houten gebouw op het oog die daar als winkel gediend had. Na de aankoop werd het gebouw verplaatst naar een braakliggend terrein van de gemeente naast hun woning, waar voorheen de woonsalonwagen stond van de heer Busshel die ook op de vliegbasis werkzaam was.

◀ Aankondiging van de opening van de noodwinkel op 6 juli 1961.

In 1961 werd de winkel geopend en vanaf dat moment konden de Ripse bewoners bij Anton en Doortje terecht voor o.a. stofzuigers, wasmachines, centrifuges, klokken, lampen enz. enz. Anton had inmiddels twee elektromonteurs overgenomen van de firma Tummers.

RIPS, juli 1961.

L.S.

A.s. donderdag 6 juli om 3 uur hopen wij onze nieuwe noodwinkel met werkplaats en magazijnen te openen, voor installatiewerk, reparatie en electro-aankopen. Hiermede zetten wij een nieuwe stap op de weg naar een vergrote service voor onze klanten, waarmee wij reeds meer dan drie jaren tevreden relaties onderhouden. Steeds gaarne tot uw diens.

**Electro
KOENEN-RIPS**

WASMACHINES - STOFZUIGERS - ELECTRISCHE APPARATEN
VERLICHTINGS-ARTIKELN. ERKEND INSTALLATEUR
Rips - Burgemeester van de Wildenberglaan 42 - Tel. (04939) 296

► *Het bijgebouw dat dienst deed als winkel voor elektricieitswaren in 1961.*

De zaken gingen goed en Anton wilde zijn bedrijf uitbreiden. Hij kocht van de gemeente Bakel en Milheeze twee bouwterreinen aan de Lambertweg tegenover het Ripse parochiekerkhof en grenzend aan de Dr. Houtzagerslaan. Het plan was om hier hun nieuwe woonhuis met winkel en werkplaats te vestigen. Echter een familielid van de weduwe Piet de Groot uit de Rips benaderde Anton of hij het huis met winkelpand aan de Burg. van de Wildenberglaan 5 wilde kopen. Het was een winkel in huishoudartikelen, speelgoed, ijzerwaren en landbouw-benodigdheden. Gelukkig kon Anton zonder probleem de verworven grond aan de gemeente terug verkopen.

Anton had geld nodig voor zijn nieuwe bedrijfsaankoop en ging hiervoor naar de toenmalige directeur van de Ripse Boerenleenbank. In die tijd waren de bestuursleden van de bank Ripse ingezetenen, meestal van boerenafkomst. Zij bogen zich over de financiële gegevens die werden ingediend en gaven hierover hun mening. De heren adviseerden echter onverwacht negatief en net als enkele andere ondernemers uit De Rips zag hij zich genoodzaakt om een bank buiten het dorp te zoeken. Op voorspraak van Harry Gerrits slaagde Anton direct

glansrijk bij de ABN-bank in Boxmeer, waarna hij verder kon met zijn investeringsplannen. Hij nam het woonhuis met aangebouwde winkel in 1966 over met tevens de gehele winkelvoorraad. Ze verkochten nu naast elektrische apparaten ook allerlei bijkomende materialen zoals spijkers, gaas, speelgoed en huishoudelijke artikelen. Al snel daarna begon buurman de Boerenbond ook met de verkoop van allerlei landbouwbenodigdheden en kon Anton tot zijn opluchting afscheid nemen van de voor hem totaal wildvreemde branche-artikelen.

◄ *De woning met winkel overgenomen van wed. de Groot.*

Het bedrijf groeide en Anton had inmiddels zeven monteurs in dienst. Twee namen moeten genoemd worden, mannen die hem meer dan 10 jaar ten dienste hebben gestaan, Nic van Berlo uit Boerdonk en Tiny Weerts uit Oploo. Enkele grote werken bij opdrachtgevers willen we hier niet onvermeld laten. Dat zijn de eerste uitbreiding in 1959 van de firma Gerrits waarna in 1970 de grote uitbreiding met torensilo volgde van de veevoederfabriek van dezelfde firma Gerrits aan de huidige rotonde in De Rips. Veel elektrowerk was er ook bij de heer Jan van Ansem te Milheeze die daar een grote nertsenvoederfabriek opzette, compleet met laboratoria, diepvries, koelinstallaties en parkeerplaats voor vrachtauto's. In Bakel was het aannemer Sjef van Hoof die al het elektrowerk in alle gebouwde huizen en panden door Anton liet verzorgen. Daarnaast waren natuurlijk veel Ripse boeren en burgers en bedrijven uit de omgeving klant. Men kon altijd een beroep doen op Anton en Doortje. Het resultaat was dan ook een prachtig elektrobedrijf en een goed lopende winkel waar Ripse mensen allerlei huishoudelijke artikelen en elektrische apparaten konden kopen.

◀ Een presentje, een flesopener, voor de klanten met het logo van het bedrijf erop.

▶ Plaatje dat bevestigd werd op apparaten geïnstalleerd door bedrijf Koenen.

Landelijk erkend installateur

Installatiematerialen, Elektrische apparaten, Verlichting

5764 RB RIPS
 Burg. v.d. Wildenberglaan 5
 Telefoon (04939) 296
 POSTGIRO 3740213
 Bankrekening:
 Rabobank, Rips
 Bankgiro 144000480
 Amrobank, Boxmeer
 Bankgiro 459642122
 KvK, Eindhoven 022365
 Rips, 26-8-88

Geachte Client,

Electro Koenen van 1958 tot 1988 !

Dertig jaar lang heb ik veel van u van dienst kunnen zijn. De technische ontvellingen in de woon- leef- en werksituatie waren enorm.

Samen hebben wij die periode beleefd.

Naar beste vermogen heb ik mij ingezet, met name voor Uw belangen.

Thans kost daar een einde aan.

Door lichamelijke beperkingen gedwongen, moet ik nu de vlag strijke

Door het ontbreken van een opvolger zal ik met ingang van 1 September a.s. mijn installatie werkzaamheden beëindigen.

Bestaande afspraken worden natuurlijk nog nagekomen, bestaande keruiverken worden nog afgemaakt.

Hopelijk slaag ik er alsnog in, een jonge installateur voor de Rips te interesseren.

Denk aan U allen, voor het vertrouwen, de persoonlijke contacten en de fijne relatie's, mede namens mijn vrouw.

U en de Uwen veel goede wensend, voor de toekomst,

Hoogachtend,
 A.H. Koenen

Op al onze aanbiedingen, aanvaarding van opdrachten, mededelingen en overeenkomsten, zijn van toepassing de Algemene Leveringsvoorwaarden Installerende Bedrijven (ALIB), vastgesteld door de Unie van Elektrotechnische Ondernemersorganisaties en gedeponeerd bij de Arrondissementsrechtbanken te Amsterdam, Rotterdam, Utrecht, Zwolle en 's-Hertogenbosch d.d. 14 april 1972.

Ruim dertig jaar hebben Anton en Doortje met veel voldoening hard gewerkt in De Rips, maar in 1988 kwam er een keerpunt in het leven van de familie Koenen. Twee vaste werknemers gaven aan dat zij door omstandigheden het bedrijf wilden verlaten. Anton stond voor de keus om deze werknemers door jonge verse krachten te vervangen en op te leiden of iets eerder dan gepland te stoppen met zijn bedrijf. Dit laatste gebeurde. Anton verkocht zijn pand aan André van de Wetering en hij verliet de Rips om zich met zijn gezin in Herkenbosch in het Limburgse land te vestigen.

◀ Aankondiging dat Anton na 30 jaar, 1988, gaat stoppen met zijn werkzaamheden.

Anton Koenen jarenlang lid van de vrijwillige brandweer.

◀ *Anton Koenen in 1984.*

Het brandweergebouw van De Rips was naast de winkel van wed. De Groot gevestigd. Toen de familie Koenen hier kwam wonen, werden ze dus burens van het Ripse brandweergebouw. De overbuurman, Sjef Seijkens, was toen de commandant van de brandweer en had al enkele malen gevraagd of Anton ook lid wilde worden van de vrijwillige brandweer. Anton had het eigenlijk te druk met zijn bedrijf en weigerde diverse malen.

In 1964 zette Anton uiteindelijk dan toch de stap. Tijdens de eerste cursus brandweerman werd zijn interesse gewekt en ging hij er daarna vol voor. De ene na de andere cursus werd met goed gevolg afgelegd. Hij werd zelfs bevelvoerder en leidde de brandweerpost De Rips als onderdeel van het brandweerkorps Bakel en Milheeze. Uit hoofde daarvan besprak hij ook de plaatsen waar geoefend ging worden in die week. Briefjes met de uitnodigingen tikte hij zelf op zijn typemachine en bracht ze daarna rond. Anton werd ook lid van de wedstrijdploeg

van Bakel om ervaring op te doen voor het eigen Ripse corps.

► *De voltallige Ripse brandweer met echtgenotes tijdens een uitje.*

Een van de eerste branden die Anton meemaakte, was de brandmelding bij Bert van den Broek aan de Ripsestraat. Er was brand in de koestal annex kippenhok. Piet Verschuren, de ondercommandant, liet eerst een gat in het pannendak maken door de pannen er af te halen en daarna was de brand snel geblust.

Enkele maanden later was er warempel wéér brand in hetzelfde hok. Piet vroeg aan Anton: Zullen we maar weer meteen beginnen met pannen afhalen. Nee, zei Anton dat werkt niet deze keer. Anton had de zaak al verkend binnen en had gezien dat er inmiddels een dakbeschot onder de pannen was aangebracht. Daardoor kon je niet zomaar van buitenaf blussen. Anton ging verder op onderzoek. Met het nieuwe persluchtgezichtsmasker met rugreservoir stapte hij onverschrokken de brandende stal binnen. Vanaf dat moment wist iedereen binnen het corps dat er feitelijk maar 1 man in staat was om de leiding te nemen, een man waarnaar geluisterd moest worden: Anton Koenen.

Bij een grote bosbrand in 1976 kwamen Antons innovatieve ideeën over bosbrandbestrijding goed van pas. Omdat de brand op vele plaatsen tegelijk bestreden moest worden, was er te weinig groot en klein blusmateriaal. Ook konden maar weinig brandweermannen worden ingezet.

Hij benaderde vervolgens Bernard Ploegmakers van het plaatselijke loonbedrijf om mee te helpen de brand te bestrijden. Ploegmakers had in dat jaar een Daf-vrachtauto gekocht met opgebouwde drijfmestton met een inhoud van 10.000 liter en met dubbele tractorbanden. Zoveel inhoud had een brandweerauto niet. Ook de zuigcapaciteit van de pomp van Ploegmakers was veel groter dan die van de brandweerauto.

◀ In het midden, iets voorover gebogen met lederen jas Anton Koenen bevelvoerder bosbranden in De Rips 1976.

De vernieuwing die Anton bedacht was de vier meter lange zuigslang aan de opening aan de achterzijde te monteren. De slang werd vervolgens in het midden bovenop de tank vastgemaakt. Aan het uiteinde van de slang werd vervolgens de ketsplaat bevestigd. Als de vrachtauto langzaam langs het brandende bos reed werd het vuur bedolven onder een enorme zware waterdouche. Eerstens door de hoeveelheid water, maar ook omdat er geen lucht meer op die plek was. Een ander voordeel was dat als de tank leeg was kon deze in een sloot weer snel gevuld worden om opnieuw te worden ingezet. Nadien heeft ook de gemeente Venray bij een bosbrand dankbaar gebruik gemaakt van de brandweerideeën van Anton.

▲ Hier is de waterdouche goed in beeld gebracht.

▲ Bovenop ligt de sproeikop met spreidplaat die haaks op de rijrichting sproeit.

Bij een brand in De Rips moest men naar Anton Koenen bellen 0493-296. Meestal pakte Doortje op. Ze vroeg dan bij wie en in welke straat de brand was en hing de telefoon snel op. Vervolgens snelde ze naar het

naastgelegen brandweergebouw. Hier moest ze een handel omzetten die de sirene liet loeien, zodat de brandweermannen gewaarschuwd werden om direct te komen. Tevens wisten de Ripse bewoners: er is brand! Vervolgens moest Doortje direct het hoofdbureau van de brandweer te Eindhoven op de hoogte stellen. Een groot probleem was dat als diegene die had gebeld, van de schrik de hoorn niet goed op de telefoon had gelegd. Dan bleef de telefoon bezet en kon Doortje zelf helemaal niet meer bellen of gebeld worden. Dat ging pas weer als de hoorn er aan de andere kant weer goed was opgelegd! In dat geval belde Anton vanuit de brandweerauto naar Eindhoven

◀ *De speld gekregen bij het 12½ jarig jubileum in 1977.*

▶ *Oorkonde van 20 jaar werkzaam als adjunct- Hoofdbrandmeester van de vrijwillige brandweer Bakel en Milheeze.*

De Streupers Carnavalsvereniging.

Acht jaar lang was Anton Koenen lid van het bestuur van carnavals vereniging De Streupers in De Rips en verkoos daarmee ook acht nieuwe prinsen. Tijdens de carnaval kwamen de Prins met Raad van Elf en bestuur bijeen in de grote woonkeuken van hoofdonderwijzer Gerard Huvenaars. Vandaar vertrok de groep altijd om 20.00 uur lopend naar het Parochiehuis om feest te vieren. Rond 22.00 uur liet vorst Huvenaars de schoolbel keihard rinkelen en het gehele gevolg ging weer lopend terug naar huize Huvenaars. Iedereen werd hier, na de diverse glazen bier in het Streupershof, natuurlijk weer opgekrikt met koffie, broodjes en heerlijke knakworst. Minder leuk was het feit dat in die jaren De Rips, maar ook omliggende dorpen opgeschrikt werden door een groep ruziezoekende jeugdige Ripse bewoners. Ook de carnavalsvereniging had hier veelvuldig mee te maken. Enkele bestuursleden en vooral een prins werden zo geterroriseerd dat na de carnaval in 1974 het gehele bestuur en masse besloot om op te stappen zodat er mogelijk geen carnavalsfeest meer gevierd kon worden. Gelukkig was in hetzelfde jaar een nieuwe groep mensen in De Rips opgestaan die het carnavalsfeest met nieuwe elan opzette.

◀ *Logo van de carnavalsvereniging Streupers.*

Gedurende vele jaren namen de brandweervrouwen van De Rips deel aan de carnavalsoptocht. Elk jaar opnieuw was het dikwijls Doortje die het idee voor de optocht voor dat jaar bedacht en hoe de outfit en gehele entourage er uit moest zien voor dat jaar. Bijna elk jaar werd in de categorie groepen de eerste prijs behaald.

► *De brandweervrouwen tijdens de jaarlijkse optocht met carnaval.*

Hengelsportvereniging H.S.V. De Rips.

In 1965 werd Hengelsportvereniging De Rips opgericht. Piet van de Ven was al enkele jaren pachter van het visrecht van een stuk aan het Peelkanaal. Dit stuk werd gepacht van de Dienst Domeinen¹. Deze organisatie besloot in die tijd alleen nog maar aan verenigingen te willen verpachten. Een goeie reden om een visclub in De Rips te beginnen.

Met goedkeuring van pachter Piet van de Ven, werd op initiatief van enkele personen op 17 mei 1965 een vergadering belegd en al vrij vlug werd besloten om een vereniging genaamd HSV De Rips op te richten.

◀ *Het logo van de hengelsportvereniging HSV.*

Bij de oprichtingsvergadering waren maar liefst 43 personen aanwezig, waaruit een bestuur werd gekozen bestaande uit de heren Anton Koenen voorzitter, Piet van de Ven penningmeester, Willy van Bakel secretaris en Hein van der Heijden commissaris. De contributie werd vastgesteld op f 8,— voor leden en f 5,— voor AOW-ers. De leden gingen hiermee unaniem akkoord. Gedurende 10 jaar heeft Anton zich als voorzitter voor de vereniging ingezet.

De Korfbalclub Fiducia.

Anton werd gevraagd om lid te worden van het bestuur van korfbalvereniging Fiducia. Hij kwam er al snel achter dat zijn Volkswagen werkbusje erg belangrijk was voor de club. Die kon regelmatig gebruikt worden als de dames een uitwedstrijd hadden. Omdat er geen banken in de dichte bus aanwezig waren, werden de dames stand of zittend op de grond, naar de plaats van bestemming gebracht.

► *Logo van korfbalclub Fiducia.*

¹ De Dienst der Domeinen omvatte oorspronkelijk het beheer en de verkoop van onroerende zaken van de Nederlandse staat.

Die ene keer in Helmond ging het bijna mis. Nabij de overweg stak er nog snel iemand op rolschaatsen de weg over waardoor Anton hard moest remmen. De dames achter in de bus vlogen met z'n allen naar voren tegen de tussenwand richting de bestuurder. Gevolg: Allemaal erg geschrokken en de tussenwand kapot. Vanaf dat moment was het Anton wel duidelijk hier moesten we mee stoppen. Dit was veel te gevaarlijk voor iedereen en zo kwam er een einde aan het Ripse korfbal avontuur.

Middenstandsvereniging De Rips.

Anton was ook voorzitter van de eerste Middenstandvereniging van de Rips. De vereniging was opgericht om de inwoners meer opmerkzaam op de Ripse winkeliers en ondernemers te maken, zodat men zo veel mogelijk in eigen dorp zou kopen. Zeker tegen de Sinterklaas werden er acties op touw gezet om extra klanten en inkomsten te trekken. Men noemde dit de Winkelweek. Bij elke aankoop kon men zegeltjes sparen die later weer ingeleverd konden worden tegen korting op bepaalde spullen. Winkeliers die mee deden waren Toon de Kleijn manufacturen en rookartikelen, familie Baltussen kruidenierswaren en drogisterij, Sjaak Stevens kruidenierswaren en bakkerij, Toon de Kleijn schoenwinkel, Lennard Goossens schilder en behangwinkel, W. van Dijk slijterij en Wed. de Groot ijzerwaren en huishoudelijke artikelen. Men bracht ook een krantje rond RIPS'BELANG. Later werd Anton ook nog voorzitter bij de overkoepelende Middenstandsvereniging in de gemeente Gemert.

ONTWIKKELING MIDDENSTAND RIPS.

Sinds het verschijnen van de winkelweek-courant „Rips Belang” 1965 is er bij de winkeliers van ons kerkdorp een en ander gebeurd.

Wij mogen bijna spreken van een aardverschuiving!

Een kleine opsomming, zonder volledig te kunnen zijn, mag dat illustreren: De Hr. Baltussen heeft „Kroon” artikelen aange-trokken. Bovendien verzorgt dit bedrijf ook thans de melkbezorging, die daar in goede handen is.

De Hr. J. Stevens heeft zijn winkel-opper-vlak drastisch vergroot, waardoor een beter en vooral overzichtelijker keus is ontstaan.

De Hr. Goossens vergrootte zijn verkoop-programma met schoolbehoeften en is thans bezig met de bouw van een nieuw magazijn, waardoor straks sneller levering van verf en aanverwante artikelen mogelijk is.

De Hr. Th. van Bakel startte zelfstandig in de voormalige winkel van A. de Kleijn (manufacturen enz.) Hij verzorgt tevens de stoffering en vloerbedekking en tenslotte is de winkel sinds kort geheel gemoderniseerd en aan de nieuwe eisen aangepast.

De Hr. A. van Dijk is in de voetsporen van zijn vader getreden, en zwaait thans de scepter in Hotel „de Rips”.

De Hr. J. Seijkens verkoopt thans ook meubels.

De Hr. A. Koenen nam het winkelbedrijf van de Fam. de Groot over. Daardoor heeft dit bedrijf ook meer armslag gekregen. De ontwikkeling naar een vergroot assortiment is nog in volle gang.

Rest ons nog te vermelden, dat de Hr. A. de Kleijn jr. de schoenenzaak thans zelfstandig drijft.

Hieruit blijkt:

Een verjonging van de ondernemers.
Vergroting en modernisering der bedrijven.

Verbreiding en verdieping der assortimenten.

Vergrootte service.

Op het platteland, met zijn speciale eisen, is dit van essentieel belang. De Ripse middenstand heeft dit goed begrepen en deze ontwikkeling staat er borg voor dat de verzorging van de gemeenschap aan de verhoogde eisen blijft voldoen.

◀ De ontwikkelingen van de middenstand in 1966. Bron: De krant RIPS'BELANG.

Stichting Samenlevingsopbouw Bakel Milheeze De Rips.

Anton zat samen met opbouwwerker Marinus Creemers in het bestuur van Stichting Samenlevingsopbouw Bakel Milheeze en De Rips. Samen namen ze veel initiatieven op het gebied van de samenleving in de gemeente Bakel en Milheeze. In De Rips kwam van kapelaan Sniijders samen met Anton Koenen het initiatief voor de bouw van een nieuw gemeenschapshuis D'n Eik. Samen met Marinus Creemers hebben zij de lijnen uitgezet om financiering dit nieuwe project rond te krijgen van het Rijk.

Tot slot.

De privéomstandigheden van de familie Koenen waren gedurende verscheidene jaren bijzonder zwaar. Het gezin trof tot tweemaal toe het noodlot een kind te verliezen door een verkeersongeval. Onmetelijk was het verdriet toen hun dochtertje Doreen van acht jaar door een verkeersongeval om het leven kwam op 11 september 1968. Zij had een cadeautje meegekregen voor haar vriendinnetje Marie Jose van der Aa, dochter van de boswachter. Ze wilde snel naar binnen gaan met het cadeautje in de hand en stak achter de bus de weg over. Helaas werd ze gegrepen door een auto die vanuit de richting Milheeze kwam.

Enkele jaren nadien kwam er een nieuwe klap. De oudste zoon Jo van zestien jaar en mogelijke bedrijfsopvolger, bood papa Anton aan om voor deze keer de briefjes rond te brengen naar alle corpsleden van de brandweer. Jo vertrok met de briefjes. Bij het oversteken op het kruispunt van de Middenpeelweg verloor Jo het leven. Het noodlottig verkeersongeval gebeurde op 11 mei 1973. Beide slachtoffertjes liggen in De Rips begraven.

▲ V.l.n.r.: Doreen Koenen, Jan van der Linden, onbekend, Hans Blondeel, Jo Koenen en Marie-Jose Koenen.

Bronnen:

Weekblad Korhoen: advertenties 1984-1986

Archief: Gemeente Gemert en Bakel: archief van parochie de Rips 1921-1980

Archief: D'n Blikken Emmer, Theo Verstraten

Archief: Corrie van Delft-Verhoeven

Interview met Anton en Doortje Koenen in Roermond in januari en juli 2018 en in augustus 2020 door Bernard Ploegmakers.

Foto's Bernard Ploegmakers, D'n blikken Emmer en familie Koenen

Deze nieuwsbrief kwam tot stand m.m.v.

Bernard Ploegmakers

☎ 0623901706

bploegmakers@hetnet.nl

Hannie Ploegmakers

☎ 0614911623

Secretariaat:

G.M. van Geffen

Ripsestraat 23a

5764PE De Rips

0493-599450

gmvangeffen@planet.nl

Het lidmaatschap bedraagt € 15,- per jaar over te maken op rekening nr. NL24RABO0136131654 t.n.v. Heemkundekring D 'n Blikken Emmer o.v.v. naam en emailadres